(Kort bemærkning).
Magnus Heunicke (S):
Det er jo svært at få vredet mere ud af ministeren, når regeringen slet ikke har nogen som helst holdning til en ordning, som hundredtusindvis af unge danskere under 26 år bruger hver dag, og som mange tusinde mennesker over 26 år alle sammen har en holdning til, for de har nemlig skrevet under på en underskriftindsamling, som jeg ved ministeren også er bekendt med.

Derfor er det en debat, som jeg tror er i fuld gang på samtlige landets uddannelsesinstitutioner, hvor der er folk over 26 år. Jeg har selv været i kontakt med flere på lærerseminarier, som siger, at det ville være en stor hjælp, hvis man kunne sørge for, at det ikke var aldersbetinget, men studiebetinget, SU-betinget, at unge kunne få den her rabat.

Men er det helt håbløst at få bare den mindste tilkendegivelse fra regeringen af, om man er enig i, at det som minimum også vil indgå i arbejdet?

(Kort bemærkning).
Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):
Vi kan godt tage flere spørgsmål, men svaret bliver det samme. Vi afventer undersøgelsen, og så kommer vi med vores udspil.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ministeren. Jeg giver ordet til den første af ordførerne, hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):
Tak til Socialdemokraterne for at bringe denne debat om WildCard-ordningen op.

Som udgangspunkt er Venstre positivt indstillet over for at drøfte muligheden for at ændre WildCard-ordningen, da vi selvfølgelig altid bør kigge på, om der er mulighed for at bruge offentlige midler mere hensigtsmæssigt. Det gælder ikke mindst, når den regionale geografi ændres som følge af kommunalreformens ikrafttrædelse den 1. januar 2007, og det er selvfølgelig en oplagt mulighed for at vurdere, hvordan ordningen kunne tilpasses, da man som bekendt i dag skal krydse en amtsgrænse, før en WildCard-rabat kan træde i kraft.

Vi vil dog ikke, som forslaget her lægger op til, træffe vores beslutning på usikre formodninger og gætterier om, hvordan situationen formentlig vil komme til at se ud, hvis ordningen blev ændret. Lad mig give et eksempel:

Som beslutningsforslaget nævner, forudsættes det, at en ændring af WildCard-ordningen skal være provenuneutral, og at en øget tilgang til ordningen derfor formentlig vil kræve en rabatreduktion. Der er dog med forslaget ikke gjort nogen nærmere overvejelser om, hvor mange der kunne tænkes at ville tilslutte sig ordningen i en eventuelt ændret form, og hvordan man i øvrigt ville opretholde provenuneutraliteten i et sådant tilfælde.

Tilsvarende er der ikke gjort nogen overvejelser i forslaget om den ændrede geografi som følge af kommunalreformen. Skal man med forslaget krydse en regionsgrænse for at få rabat – f.eks. dem, der studerer i Odense, men hvor familien bor i Sønderborg? Skal de ikke have en rabat, når de skal hjem på weekend, eller hvad? Og hvis aldersgrænsen på 26 år er så afgørende, hvorfor vil forslagsstillerne så stadig væk opretholde den for gruppen af psykisk syge, som også indgår i forslaget osv. osv.?

Som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil antallet af potentielle brugere af WildCard-ordningen falde fra ca. 600.000 til omkring 460.000, hvis alle studerende uanset alder får adgang til ordningen, hvor man som bekendt i dag skal være under 26 år og ikke nødvendigvis studerende.

Med andre ord vil Socialdemokraterne med forslaget belønne de studerende, der er over 26 år, ved at give dem adgang til en rabat, hvorimod de studerende, der er under 26 år, med forslaget her vil kunne blive stillet ringere end i dag, hvis der indføres en reduktion i rabatten for at kunne opretholde provenuneutraliteten.

I Venstre er vi derimod optaget af at komme med et incitament til de studerende, der kan gøre sig lidt hurtigere færdig med studierne. Der bliver hårdt brug for deres arbejdskraft på arbejdsmarkedet i de kommende år. Derfor mener vi i Venstre, at det er et forkert signal at sende, hvis man vil belønne de langsomme studerende og straffe de hurtige studerende, som forslaget her lægger op til.

Vi er som sagt positive over for de overordnede intentioner om at se på en mulig ændring, men der er som nævnt flere usikkerhedsmomenter forbundet med det foreslåede. Vi er derfor tilfredse med, at der er nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra både Transport- og Energiministeriet og Socialministeriet, som i den allernærmeste fremtid netop vil kigge på, hvilke alternativer vi har i forhold til den nuværende